

॥ ३५ ॥ शाश्वतीः बद्धीः समाः वर्षाणि आच्छेत्वाप्तवान् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सासंसोदुर्मर्षितुं योग्यं जराग्रहणजंदुःखंकुरुत अंगीकुरुत सासंसाहायकं वा ॥ ३८ ॥ कार्यप्रयोजनं कार्यकर्तव्यं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ व्रत
निर्बन्धात् शुक्रशापाच्च कामरूपः पुरुषार्थो हीनः ॥ ४१ ॥ शरीरेण शरीरस्थजराया युक्त इति शेषः वः युष्माकं मध्ये कामं कामसुखं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ते ज्ञायातव आज्ञया पूर्व रूपं आकारलोपोवार्धः ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कामानां कामभोगेन अवेत्य कामसेवया तृप्त्य भावं ज्ञात्वा ॥ ४९ ॥ हविषा समिदा ज्यादिना ॥ ५० ॥ एकस्य कामिनः सर्वनालमपर्याप्तं शमं कामशान्तिं ॥ ५१ ॥ सर्व

देवयान्यामजायेतां यदुस्तुर्वसुरेव च ॥ द्रुत्युश्चानुश्च पूरुश्च शर्मिष्ठायां च जज्ञिरे ॥ ३५ ॥ सशाश्वतीः समाराजस्रजाधर्मेण पालयन् ॥ जरामाच्छेन्महाघोरां
नाहुषोरूपनाशिनीं ॥ ३६ ॥ जराऽभिभूतः पुत्रान्सराजावचनमब्रवीत् ॥ यदुं पूरुं तुर्वसुं च द्रुत्युं चानुं च भारत ॥ ३७ ॥ यौवनेन चरन् कामान्युवायुवतिभिः सह ॥
विहर्तुमहमिच्छामि सात्यंकुरुत पुत्रकाः ॥ ३८ ॥ तं पुत्रो देवयानेयः पूर्वजो वाक्यमब्रवीत् ॥ किं कार्यं भवतः कार्यमस्माकं यौवनेन ते ॥ ३९ ॥ ययातिर
ब्रवीत्तं वै जरामे प्रतिगृह्यतां ॥ यौवनेन त्वदीयेन चरेयं विषयानहं ॥ ४० ॥ यजतो दीर्घसत्रैर्मैशापाच्चोशनसो मुनेः ॥ कामार्थः परिहीणोऽयं तप्येयं तेन पुत्रकाः
॥ ४१ ॥ मामकेन शरीरेण राज्यमेकः प्रशास्तुवः ॥ अहं तन्वाऽभिनवयायुवाकाममवाप्नुयां ॥ ४२ ॥ तेन तस्य प्रत्यगृह्णन् यदुप्रभृतयोजरां ॥ तमब्रवीत्ततः पू
रुः कनीयान्सत्यविक्रमः ॥ ४३ ॥ राजंश्चराभिनवयातन्वा यौवनगोचरः ॥ अहं जरां समादाय राज्ये स्थास्यामि ते ज्ञया ॥ ४४ ॥ एवमुक्तः सराजर्षिस्तपोवीर्य
समाश्रयात् ॥ संचारयामास जरां तदा पुत्रे महामात्मनि ॥ ४५ ॥ पौरवेणाथ वयसाराजा यौवनमास्थितः ॥ यायातेनापि वयसाराज्यं पूरुरकारयत् ॥ ४६ ॥ ततो व
र्षसहस्रांते ययातिरपराजितः ॥ स्थितः स नृपशार्दूलः शार्दूलसमविक्रमः ॥ ४७ ॥ ययातिरपि पत्नीभ्यां दीर्घकालं विल्लत्य च ॥ विश्वाच्या सहितो रेमे पुनश्चैत्ररथे
वने ॥ ४८ ॥ नाध्यगच्छत्तदा तृप्तिकामानां समहायशाः ॥ अवेत्य मनसाराजन्निमां गाथां तदा जगौ ॥ ४९ ॥ न जातुकामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ॥
हविषा कृष्णवर्त्मैव भूय एवाभिवर्धते ॥ ५० ॥ पृथिवीरत्नसंपूर्णा हिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेत् ॥ ५१ ॥ यदानकुरुते पापं स
र्वभूतेषु कर्हिचित् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्मसंपद्यते तदा ॥ ५२ ॥

था कामशमे ब्रह्मैव भवतीत्याह यदेति पापं कामं भूतेषु पंचभूतात्मकेषु रुपादिषु विषयेषु च तस्मिन् हिकामस्यावस्थाः प्रसुप्ता तन्वी विच्छिन्ना उदारा च तत्र सुप्तिप्रलययोर्बीजमात्रावशेषा प्रसुप्ता वासना मात्रा शेषे मन
सि स्थिता तन्वी तु लब्धव्यवृत्तिके मनसि रूपादिदर्शनेन उद्धूता मनोरथात्मिका विच्छिन्ना च समाधिकाले तदा मूलाज्ञानस्याभावात् उदारा भोगकाले तत्र कर्मणेति उदारा व्यावृत्तिः वाचेति तन्व्याः मनसेति प्रसु
प्तायाः यदैवंतैव ब्रह्मसंपद्यते समाधौ विदेहैकवर्त्ये च तथा च श्रुतिः यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य तद्दिश्रिताः अथ मर्त्यो मृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुत इति सर्वे उदाराद्याः ॥ ५२ ॥